

C/2024/5504

23.9.2024

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2024 r. – Pumpyanskiy/Rada

(Sprawa T-369/24)

(C/2024/5504)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Goms, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, M. Brésart, J. Goffin i F. Patuelli)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Rady i nakazanie jej naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej poniesionej przez stronę skarżącą, wraz z odsetkami wyrównawczymi i odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieuwzględnienia zmian w sytuacji osobistej skarżącego. Skarżący twierdzi, że Rada dopuściła się wystarczająco poważnego naruszenia normy prawnej mającej na celu przyznanie skarżącemu praw, a mianowicie obowiązku przeprowadzenia zaktualizowanej oceny jego sytuacji osobistej w świetle rezygnacji skarżącego, oraz że utrzymała wobec niego środki ograniczające wyłącznie na podstawie powiązań rodzinnych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku wykonania wyroku stwierdzającego nieważność, który dzieli się na dwie części. Część pierwsza zarzutu dotyczy naruszenia art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾, który zobowiązuje Radę do wykonania wyroku stwierdzającego nieważność, wydanego w sprawie T-734/22 Pumpyanskiy przeciwko Radzie. Część druga dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji zawartej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾, z której wynika, że skarżący miał prawo do wykonania w rozsądnym terminie wspomnianego wyroku stwierdzającego nieważność.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia powagi rzeczy osądzonej w aktach przyjętych przez Radę w dniu 14 marca 2024 r., a także nadużycia procesowego. Skarżący twierdzi, że akty z dnia 14 marca 2024 r., których stwierdzenia nieważności domaga się w toczącym się postępowaniu T-221/24, ujawniają naruszenie powagi rzeczy osądzonej wyroku stwierdzającego nieważność, wydanego w sprawie T-734/22. Skarżący twierdzi również, że przyjmując akty z dnia 14 marca 2024 r., Rada naruszyła jego prawo do obrony, prawo do bycia wysłuchanym oraz w szokujący sposób wykorzystwała procedurę przeglądu środków ograniczających.

Skarżący utrzymuje, że opisane naruszenia są bezpośrednio związane z poniesioną przez niego szkodą, i w związku z tym domaga się od Rady odszkodowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 389.